

Geschiedenis Goju-Ryu Karate-Do

INLEIDING:

Eigenlijk is de geschiedenis en ontwikkeling van het **Goju-Ryu karate-do** beschrijven een hachelijke zaak. Tot voor kort hield niemand zich hiermee bezig. Men verwees naar *Kanryo Higaonna*, de Okinawaan die in de tweede helft van de vorige eeuw in Fuzhou, de hoofdstad van de Chinese provincie Fujian, gevechtskunsten had geleerd. Recentelijk (1996) is hier echter een belangrijke kentering in gekomen. *Morio Higaonna*, de op wereldniveau toonaangevende autoriteit op het gebied van traditioneel Okinawa Goju-ryu, heeft een boek geschreven dat geheel gewijd is aan de geschiedenis van het **Goju-Ryu karate-do**.

Bij het schrijven van geschiedenis loopt men altijd het gevaar zo zwaar te leunen op eerder geschreven materiaal dat het eigen materiaal hier een weerspiegeling van wordt met alle onjuistheden en vooroordelen van het oorspronkelijke materiaal.

Om dit probleem te vermijden heeft de auteur alleen primaire bronnen gebruikt: de familie, studenten en vrienden van *Kanryo Higaonna* en *Chojun Miyagi*, de grondleggers van het Goju-Ryu karate. Als bewijsvoering kon hij putten uit een collectie interviews die hij de laatste dertig jaar verzameld had; zijn uitvoerige onderzoeken op Okinawa, in Japan en China gedurende dezelfde periode werden hieraan toegevoegd. Niet verwonderlijk dus dat het resultaat van al deze inspanningen -dit geschiedenisboek- nu reeds erkend wordt als het standaardwerk over dit onderwerp.

RYU RYU KO en KANRYO HIGAONNA: -De Chinese 'Roots'-

Het is de Okinawaan *Kanryo Higaonna* (1853-1915) geweest die door intensieve studie gedurende de periode 1867-1881 in Fuzhou (Fujian, China), de basis legde voor wat later gesystematiseerd zou worden tot **Goju-Ryu karate-do**.

Kanryo vertrok in de herfst van 1867, op 15-jarige leeftijd per schip naar Fuzhou met als einddoel de **Ryukyu Kan**, een microcosmos van het Okinawaanse leven in het zuidelijke deel van de stad. De beheerder van zijn kosthuis (**Uchinayaru**), *Kanpu Tanmei* kwam achter *Kanryo's* verlangen om de Chinese gevechtskunsten te leren en introduceerde hem bij de Chinese meester *Ryu Ryu Ko*.

Men verschilt nog steeds van mening over *Ryu Ryu Ko's* identiteit en over de exacte gevechtskunst die hij onderwezen heeft. Wel wordt algemeen aangenomen dat de familie van *Ryu Ryu Ko* tot de aristocratie zou behoren gezien het feit dat toendertijd alleen die mensen gevechtskunsten bestudeerden. *Ryu Ryu Ko* verbleef voor zijn studie in het zuidelijke **Shaolin Klooster**, in de bergen van de provincie Fujian. Vanwege binnenlandse onlusten die het feodale systeem bedreigden en dien tengevolge ook de aristocratie, was de familie -om te overleven- gedwongen haar status te verheimelijken. Daarom werkte *Ryu Ryu Ko* als metselaar en bouwer. In zijn latere leven verdiende hij zijn brood door het maken van allerlei gebruiksartikelen zoals manden, meubels en dergelijke van riet. Dit was zijn beroep toen *Kanryo Higaonna* zijn leerling werd.

In het gebied waar *Kanryo* verbleef woonden verschillende Witte Kraanvogel meesters, waaronder hoogstwaarschijnlijk *Ryu Ryu Ko*. De Witte Kraanvogel genealogie van Fujian is terug te voeren naar *Fang Jiniang*, de dochter van *Fang Shiyu*, van wie men zegt dat hij **Monnik Boksen (Luohan Quan)** geleerd zou hebben tijdens zijn verblijf in het zuidelijke Boeddhistische **Fujian Shaolin Klooster** op de berg Julianshan (Negen Lotussen) nabij Fuzhou in het district Pulian. *Fang Jiniang*, afkomstig uit het plaatsje Yongchun nabij Fuzhou, zou ook de verdedigings- en aanvalsbewegingen van de Witte

Kraanvogel hebben bestudeerd en op basis hiervan de grondlegger van de eerste generatie Witte Kraanvogel meesters worden. De tweede generatie grootmeester in het Yongchun Witte Kraanvogel Boksen was *Zeng Cishu*, die zelf meester in het Zwarte Tijger Boksen was.

De Witte Kraanvogel traditie uit het 17e eeuwse Fujian was sterk beïnvloed door Monnik Boksen en Tijger Boksen, en vormt waarschijnlijk de basis waarop *Ryu Ryu Ko*, *Kanryo Higaonna* onderrichtte. De oorspronkelijke Ancestral (Zong He Quan) of Trembling (Zhan He Quan) Crane stijl werd later opgedeeld in vijf hoofdgroepen, te weten: Singing Crane, Sleeping Crane (Su He Quan), Flying Crane (Fei He Quan), Eating Crane (Shi He Quan) en Shouting Crane (Ming He Quan) en vermoedelijk ook in tal van subgroepen.

De toewijding van *Kanryo Higaonna* was zo groot dat hij uiteindelijk *Ryu Ryu Ko's uchi-deshi* werd, d.w.z. hij leerde het gehele systeem, trainde met wapens en studeerde traditionele Chinese geneeskunst. Het is niet duidelijk wanneer *Kanryo Higaonna* precies begon met het lesgeven in gevechtscunsten op Okinawa, zeker is dat hij pas enige jaren na zijn terugkeer uit China hiermee begon.

Kanryo begon met lesgeven in zijn huis in Nishishin-machi, later, in september 1905, begon hij ook les te geven aan de *Naha Kuritsu Shogyo Koto Gakko* (Naha Commercial High School).

Hij had veel vooraanstaande leerlingen en uiteindelijk volgde zijn meest favoriete leerling, *Chojun Miyagi*, hem op als leidinggevende meester in Naha-te.

CHOJUN MIYAGI'S GOJU-RYU KARATE-DO

Chojun Miyagi (1888-1953) is de grondlegger van het hedendaagse Goju-Ryu karate-do en de systematiek en uitgangspunten welke hieraan ten grondslag liggen. *Miyagi* was *Kanryo Higaonna's* meest getalenteerde en uitverkoren leerling. *Miyagi* kwam uit een rijke adellijke familie van hoog aanzien, welke over handelsschepen beschikte waarmee de *Miyagi* familie o.a. medicijnen importeerde vanuit China en hiermee tevens de koninklijke familie, regering en handelshuizen voorzag. Om hem op zijn toekomstige taak als hoofd van de familie voor te bereiden werd een nog slechts elfjarige *Chojun* naar *Ryuko Aragaki* (1875-1961) gebracht die hem op veertienjarige leeftijd doorverwees naar *Kanryo Higaonna*. Hier zou *Chojun Miyagi* samen met *Juhatsu Kyoda* (1887-1967) diepgaand onderricht worden in *Higaonna's* Naha-te.

Na de dood van *Higaonna* plande de welgestelde *Miyagi*, die zich voltijds met de studie van gevechtscunsten bezighield, een reis naar Fuzhou om aldaar in het mekka van de Zuid-Chinese vechtkunsten (Nan Quan) de geboortegrond van *Kanryo Higaonna's* Naha-te te bezoeken en de laatste eer te bewijzen bij het graf van *Ryu Ryu Ko*. Twee maanden verbleef *Chojun Miyagi* samen met *Aisho Nakamoto* (1881-1945) voor training in Fuzhou en zij bezochten tevens het Juliaanshan Fujian Shaolin Klooster.

Op Okinawa ontwikkelde *Miyagi* eveneens een vriendschap met twee uit Fuzhou afkomstige theehandelaren die eveneens vermaarde gevechtscunsten leraren (Shifu) waren, *Wu Xianhui* (Jap. *Go Kenki*) en *Tang Daiji* (Jap. *To Daiki*). *Wu Xianhui* (1886-1940) kwam in 1912 in Naha aan en raakte bevriend met onder anderen *Juhatsu Kiyoda*, *Chojun Miyagi* en *Kenwa Mabuni* (1889-1952).

Met *Wu Xianhui* zou *Chojun Miyagi* in de jaren twintig opnieuw Fuzhou bezoeken.

Behalve met *Wu Xianhui* die in 1912 vanuit Fuzhou naar Naha emigreerde, had *Miyagi* zoals gezegd eveneens een goede relatie met de in 1915 eveneens uit Fuzhou naar Naha geëmigreerde Tijger Boksen (Hu Quan) meester *Tang Daiji* (1887-1937). In 1936 zou *Miyagi* op introductie van *Wu Xianshui* in Sjanghai de beroemde Monnik Boksen (Luohan Quan) meester *Miao Xing* (1881-1939) ontmoeten. *Miyagi* zou geruime tijd ijverig bij *Miao Xing* en anderen bij de Jingwu Athletic Association aangesloten Chinese meesters trainen. Evenzo bezocht hij er de nationale gevechtscunsten kampioenschappen.

Miyagi zou zijn hele leven in dienst stellen van de ontwikkeling van wat op Okinawa 'toudijutsu' (China hand art) of eenvoudigweg 'te' genoemd werd.

In 1921 bezocht kroonprins *Hirahito* Okinawa (alvorens Europa te bezoeken) en ter ere van zijn bezoek

In 1921 bezocht kroonprins Hirohito Okinawa (afzenders Europa te bezoeken) en ter ere van zijn bezoek werd zowel het Shuri-te als het Naha-te (door *Chojun Miyagi*) gedemonstreerd.

In 1925 gaf *Miyagi* een demonstratie voor prins *Chichibu-Nomiya* en kort daarna, in 1926, richtte *Miyagi* de **Okinawa Karate Kenkyu-Kai** (Okinawa Karate Research Club) op in samenwerking met *Chomo Hanashiro* (Shuri-te), *Choyu Motobu* (Tomari-te) en *Kenwa Mabuni*. Een jaar later gaf *Chojun Miyagi* een demonstratie voor *Jigoro Kano* in greep-, klem- en werptechnieken en in het benutten van de ademhaling hierbij. *Kano* was erg onder de indruk van het **toudijutsu** en introduceerde *Miyagi*, die zijn vriend *Mabuni* meenam, in Japan.

Eind jaren twintig en begin jaren dertig zou *Miyagi* een aantal gastlessen en demonstraties op Japanse universiteiten en bij Budo-toernooien evenals bij de kroonfestiviteiten van kroonprins *Hirohito* verzorgen, samen met zijn toenmalige topleerling *Jinan Shinzato* (1900-1945).

In 1933 liet *Chojun Miyagi* 'toudi' formeel als **Goju-Ryu** registreren bij het Japanse regulerende Budo-instituut, de prestigieuze **Dai Nippon Butokukai**, de **All Japan Martial Arts Association**. *Miyagi* werd later eveneens onderscheiden door het Ministerie van Lichamelijke Opvoeding en verkreeg de hoogste onderscheiding van de **Dai Nippon Butokukai** en werd benoemd tot vertegenwoordiger van de Okinawaanse afdeling van de **Butokukai**.

Goju-Ryu karatedo, een naam ontleend aan de **Bubishi**, werd hiermee als eerste en oudste karate-traditie erkend door de **Dai Nippon Butokukai** en haar grondlegger *Chojun Miyagi* verkreeg hierbij de meest vooraanstaande positie in het karatedo.

In mei 1934 zou *Chojun Miyagi* op uitnodiging naar Hawaii vertrekken alwaar hij tot januari 1935 zou lesgeven en demonstraties verzorgen. Overigens zou zijn onderricht hier als **kempo karate** aangeduid worden.

Op 25 oktober 1936 zouden de meest vooraanstaande Okinawa-meesters (*Chomo Hanashiro*, *Chotoku Kyan*, *Choki Motobu*, *Chosin Chibana*, *Juhatsu Kiyoda* en *Chojun Miyagi*) bij elkaar komen waarbij de naam **toudijutsu** werd gewijzigd in **karatedo**.

AN'ICHI MIYAGI en MORIO HIGAONNA

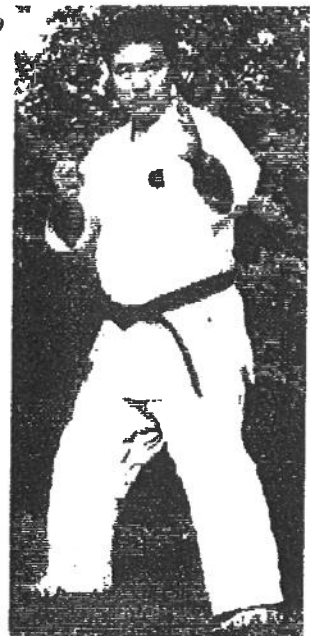
-Internationale Organisatie: L.O.G.K.F.-

Voor de Tweede Wereldoorlog was *Chojun Miyagi's* topleerling *Jinan Shinzato* (1901-1945). *Shinzato* was een politie-rechercheur van beroep. Hij beoefende naast karate eveneens judo. *Shinzato* was getalenteerd en het was alom bekend dat hij *Chojun Miyagi's* opvolger zou worden om het Gojuryu verder uit te dragen. Helaas werd hij tijdens de Tweede Wereldoorlog gedood. Buiten *Shinzato* verloor *Chojun Miyagi* ook nog twee dochters en zijn derde zoon tijdens de oorlog.

Voor de oorlog hanteerde *Chojun Miyagi* de volgende lesmethode: beginnen met hojo undo, uke harai, ude tanren, yakusoku kumite, kakie en dan sanchin kata. Drie tot vijf jaar lang was dit de routine voor de leerlingen. Hierna werden een of twee **kaishugata** onderwezen, waarbij de diepgang en de applicaties hiervan afhankelijk waren van het begripsniveau en technisch kunnen van de leerling. *Jinan Shinzato* leerde sanchin, sesan en tensho; *Seiko Kina* leerde sanchin en seiyunchin; *Meitoku Yagi* leerde sanchin en suparinpei; *Shunshin Furugen* leerde sanchin en kururunfa. Echter, de senior leerlingen van voor de oorlog, *Seiko Kina*, *Meitoku Yagi*, *Kiei Tomoyose*, *Shunshin Furugen*, *Eiko Miyazato* en *Eiichi Miyazato*, traiden niet meer, aangezien ze druk bezig waren om een bestaan op te bouwen in deze moeilijke tijd.

Daarom nam *Chojun Miyagi* in 1948 weer nieuwe leerlingen aan, herzag zijn lesgeef methode door alle kata -volgens een vast patroon- te onderwijzen, iets wat vroeger niet bestond.

In februari van dat jaar kwamen er vier leerlingen in zijn dojo. Dit waren *An'ichi Miyagi*, *Bise Chishin*, *Gima Seikichi* en *Tokeshi Kako*. Na een jaar bleef vanwege de intensieve training alleen *An'ichi Miyagi*

over. Er ontwikkelde zich een speciale relatie tussen beiden. *Chojun Miyagi* behandelde *An'ichi* als zijn eigen zoon.

Chojun Miyagi -die zich realiseerde dat hij een dagje ouder werd- leerde de essentie (gokui) van het Gojuryu aan *An'ichi Miyagi*. Van februari 1948 tot oktober 1953 leerde *Chojun Miyagi*, *An'ichi* alles wat hij wist om zo deze kennis in z'n geheel te behouden voor het nageslacht.

In 1951 nam *Miyagi* nieuwe leerlingen aan. De eerste hiervan was *Shuichi Aragaki* en na hem volgden er geleidelijk aan meer. Deze leerlingen kregen gewoonlijk les van *An'ichi*. In 1952 begon het dojo leden aantal geleidelijk te groeien.

Op 8 oktober 1953 stierf meester *Chojun Miyagi* plotseling door een hartaanval.

De training ging zoals tevoren door in de tuindojo van *Chojun Miyagi's* huis. Meestal gaf *An'ichi* les en door zijn instructie kwamen drie speciale leerlingen naar voren: *Yasuo Iba*, *Anya Sauchi* en *Saburo Higa*. Voor het eerst sinds de Tweede Wereldoorlog begon de Goju-Ryu tuindojo op te bloeien en kon ze aanspraak maken op veel sterke leerlingen.

Rond deze tijd trad *Morio Higaonna* toe tot de tuindojo van wijlen *Chojun Miyagi*. Daarvoor had *Morio Higaonna* in Goju-Ryu en Shorin-Ryu getraind bij *Tsunetaka Shimabukuru*, *Kenji Kaneshiro* en *Yoshishige Omine*. Op voorspraak van *Tsunetaka Shimabukuru* trad *Morio Higaonna* in maart 1955 toe tot de tuindojo. Bij zijn eerste bezoek ontmoette hij *Yasuo Iba*. Deze vertelde de nog jonge *Morio Higaonna* dat hij naar *An'ichi Miyagi* moest gaan aangezien deze de meest deskundige van de dojo was. Na de training ging *Morio Higaonna* altijd op bezoek bij *Makato* (1887-1966), *Chojun Miyagi's* weduwe. Ze spraken over *Chojun Miyagi*, over sommige van zijn senior leerlingen en over karate. Zij benadrukte dat hij alles van *An'ichi Miyagi* moest leren aangezien deze haar man het meest na gestaan had en het Goju-Ryu hem in detail was onderwezen.

In augustus 1957 bouwde *Eiichi Miyazato* een grote dojo in het Asato district van Naha, die hij de naam **Jundokan** -de naam van *Jigoro Kano's* eerste judo-dojos- gaf. *Miyazato*, die na de oorlog ook druk bezig was met judo, werd rond 1950-51 judo kampioen en ging zelfs in april 1953 naar Japan om het **Japan Kodokan** seminar bij te wonen. Uiteindelijk werd *Miyazato* een vooraanstaand judo meester en eveneens voorzitter van de **Okinawa Judo Federatie**. Vanwege zijn autoriteit en positie als politie inspecteur kreeg *Miyazato* officieel de leiding van de dojo, *Koshin Iha* was zijn assistent en verantwoordelijk voor de lesgelden. Zij gaven echter zelden les en lieten de dagelijkse lesgeef verantwoordelijkheid over aan *An'ichi Miyagi*. Het was *An'ichi Miyagi* die bijvoorbeeld *Iha* suparinpei kata onderwees.

In 1959 vertrok *An'ichi Miyagi* uit Okinawa om op een olietanker van Amerikaanse eigenaars te gaan werken. Werk vinden op Okinawa was erg moeilijk in die tijd en *An'ichi* droeg nog steeds de verantwoordelijkheid om zijn familie te ondersteunen. Een jaar later besloot *Morio Higaonna* naar Tokyo op het vasteland van Japan, te gaan om de **Takushoku Universeit** te bezoeken. Gedurende zijn studie kon hij slechts tweemaal per jaar -iedere winter een maand en iedere zomer twee tot drie maanden- naar Okinawa terug gaan. Bij deze gelegenheden vervolgde hij zijn training en verdere ontwikkeling bij *An'ichi Miyagi*

De **Okinawa Karate-do Renmei** was in mei 1956 opgericht met *Choshin Chibana* -de grondlegger van Shorin-Ryu- als eerste voorzitter. Op 30 december 1960 hield deze potentieel krachtige organisatie haar eerste dan examens alle stijlen. *Shoshin Nagamine* van Matsubayashi Shorin-Ryu was toen de voorzitter. De top-instructeurs van iedere stijl werden gegradueerd tot godan, vijftientig karate-ka werden gegradueerd tot sandan (onder hen *Morio Higaonna*); driëntwintig werden gegradueerd tot nidan; en veertig werden gegradueerd tot shodan.

Morio Higaonna gaf twintig jaar les in een dojo in **Yoyogi**, een buitenwijk van Tokyo. Gedurende die twintig jaar bouwde hij de dojo uit tot een die wereldwijd bekendheid genoot, met als resultaat dat mensen met een verscheidenheid aan gevechtscunsten achtergronden kwamen om bij hem te trainen. *Higaonna* introduceerde ook zijn leraar *An'ichi Miyagi* in Tokyo. Gedurende deze jaren onderwees *An'ichi Miyagi* zijn leerling, *Morio Higaonna*, in de geheime en de hoogste technieken van Goju-Ryu. In 1979 werd, met behulp van de familie van *Chojun Miyagi*, *Ken Miyagi* -de vierde zoon van de

oprichter van Goju-Ryu-, en veel van *Chojun Miyagi's* senior leerlingen, de **International Okinawan Goju-Ryu Karate-Do Federation (IOGKF)** opgericht. Met als doel de oorspronkelijke Goju-Ryu technieken onveranderd te bewaren en de technische ontwikkeling als ook de populariteit te bevorderen, overeenkomstig de wens van *Chojun Miyagi*. *An'ichi Miyagi* werd benoemd tot ere-voorzitter; *Morio Higaonna* werd benoemd tot wereld chief-instructor.

In 1981 verhuisde *Higaonna* naar Okinawa om meer onderzoek te doen en opende een dojo in Naha (**Higaonna dojo**). Hier werd hij uitgekozen door Howard Reid en Michael Croucher -documentaire makers van de BBC- om traditioneel karate te vertegenwoordigen in de serie "The Way of the Warrior".

In 1987 ging *Higaonna* naar de Verenigde Staten om het Goju-Ryu te promoten. Sinds 1987 bezocht hij Fuzhou bij vele malen om zijn kennis omtrent de Chinese 'roots' van Goju-Ryu te vergroten. Door deze bezoeken werd er een nauwe band gesmeed tussen de IOGKF en de **China Fuzhou Wushu Association (CFWA)**.

Vandaag de dag heeft de IOGKF een enorme aanhang over de gehele wereld; tienduizenden leerlingen in zo'n vijfenveertig landen. Momenteel wordt de laatste hand gelegd aan de IOGKF Honbu Dojo op Okinawa zelf, de geboorteplaats van karate. Het wordt een echte **Goju-Ryu Budokan** met dojo, vergaderruimtes en op de bovenverdieping een slaapzaal.

TECHNISCHE CURRICULUM IOGKF

De provincie Fujian is, door haar ligging ten opzichte van het eiland Okinawa, de geografische wortel van de meeste karatestijlen. Wat Goju-Ryu betreft zijn het vooral het **Monnik Boksen (Luohan Quan)**, het **Kraanvogel Boksen (He Quan)** en het **Tijger Boksen (Hu Quan)** die het gezicht hebben bepaald van het Goju-Ryu zoals dat vorm kreeg onder *Kanryo Higaonna* en *Chojun Miyagi*.

Vertrekmoment is het onderdeel **qinna**, wat 'grijpen' of 'vasthouden' betekent en de kern vormt van Chinese zelfverdedigingsmethoden. Dit **qinna** is in geritualiseerde vorm (= **kata**) uitgekristalliseerd waarbij elke handeling verwijst naar toepassingen oftewel **bunkai** in eenvoudige (basis) of meer vrije en gecompliceerde vorm (**oyo bunkai**). Behalve de kennis omtrent zelfverdedigingstechnieken vormt de **kata** zelf tevens het fundament voor de energetische kwaliteiten als worteling, aarding, kracht genereren, spanning en ontspanning, concentratie, enz. Kortom al die kwaliteiten die voor goed bewegen in het algemeen en bij zelfverdediging in het bijzonder van toepassing zijn.

Het moge duidelijk zijn dat de oorsprong van Okinawa karate en de Chinese gevechtstekunsten -met **kata** als haar paradigma- naast zelfverdediging tevens van holistische aard is geweest gezien de grote belangstelling voor Chinese natuurgeneeswijzen en filosofische en spirituele tradities.

Partneroefenvormen uit dit **qinna**, in Goju-Ryu **gyaku-te** genoemd, vormen de grondslag voor het **kakie** ('**kokie**' in het Fujian dialect), een van de pijlers van het Goju-Ryu.

Het Goju-Ryu karakteriseert zich door accentuering van het nabije gevecht. In de basisoefeningen van het **kakie** leert de karate-ka eerst de **go**-aspecten hiervan zoals wortelen, het absorberen van kracht, de toepassing van **muchi** en **ki**-expansie. Aspecten die ook in **Sanchin** kata worden benadrukt.

Gevechtstechnisch gezien leert de karate-ka in deze fase duw- en trektechnieken om de tegenstander uit balans te brengen (**kuzushi waza**) om de gevechtsafstand naar zijn hand te zetten. Aansluitend hierop volgen verschillende methoden om de armen (of benen) van de tegenstander op te sluiten en de vitale punten (energetisch) van het lichaam te 'openen' (**kyushu-jutsu**).

Na het leren van deze basisvaardigheden worden de bewegingen uit de **kata** geïntegreerd in het **kakie**. De gevechtstechnieken die in het **kakie** worden getraind staan, net als veel **bunkai** kumite, ondermeer bekend onder de naam '**gyaku-te**' en worden verdeeld in categorieën als **kansetsu waza** (manipulaties van de gewrichten), **nage waza** (werpstechnieken), **shime waza** (verwurgingen), **kyusho waza** (manipulaties van vitale punten), e.a.

De **kakie** training is geïntegreerd in het totale curriculum. Zodra een goede basis is gelegd in termen van basistechnieken en -vaardigheden verschuift de **kakie** training naar meer vrijere oefenvormen om uit te monden in het **jiyu kakie** kumite en **iri kumi**, de vrije gevechtsoefening en wedstrijdvorm van het

Goju-Kyu.

Veel van de technieken die in het kakie en in de bunkai worden getraind vinden we terug in de 'Bubishi'.

Vanwege de kennis van gyaku-te met kakie als haar praktische oefenvorm en de energetische bewegingskwaliteiten vormen de kata van Goju-Ryu het alpha en omega van karatedo.

De invloed van het wedstrijd karate (WKF) en het verlangen naar internationale bekendheid en erkenning, is er debet aan dat veel karate-stijlen hun oorspronkelijke martiale en spirituele orientatie hebben losgelaten. Als gevolg zijn kihon, kata en kumite in deze 'moderne' stijlen uitgehold tot wat in wedstrijdverband scoort en is toegestaan.

Het verlies van kennis van de echte gevechtmethoden en het spirituele vacuum dat de laatste decennia in deze stijlen is ontstaan, hebben ertoe geleid dat steeds meer karate-ka zich (opnieuw) zijn gaan oriënteren op de diepergaande vechtkunst tradities uit Fujian en Okinawa.

LITERATUUR**Algemeen**

M. Bishop	"De Essentie van Karate" - Leraren, stijlen en geheime technieken van Okinawa Karate. Oorspronkelijke titel: "Okinawan Karate", (vertaald, aangevuld en met noten voorzien door drs. Harry de Spa, Stichting NOGKA) Utrecht, Nederland, 1991	ISBN 90 215 16373
A. Dollar	"Secrets of Uechi-Ryu karate and the Mysteries of Okinawa", Cherokee Publisng, Antioch, (Ca.), USA, 1996	ISBN 0-9651671-1-9
G. H. Kerr	"Okinawa: the History of an Island People", Tokyo, Japan, 1958	ISBN 0 8048 0437 0
Dr. C. Layton	"Conversations with Karate Masters", (hoofdstuk met Morio Higaonna) Birkenhead, Engeland, 1988	ISBN 1 871457 00 9
P. McCarthy	"Bubishi: The Bible of Karate", Charles E. Tuttle Company, Tokyo, Japan, 1995	ISBN 0-8048-2015-5
H. Reid & M. Croucher	"De Oosterse Krijgskunst: De paradox van de martial arts - techniek, filosofie, rituelen", (oorspronkelijke titel: "The Way of the Warrior" - vertaald door Joost Pollmann) Haarlem, Nederland, 1984	ISBN 90 328 0430 8
R. W. Smith	"Chinese Boxing - Masters and Methods", New York, USA, 1974	ISBN 0 87011 212 0
Dr. Yang, Jwing-Ming	"The Essence of Shaolin White Crane: Martial Power and Qigong" - The Foundation of White Crane Kung Fu and The Root of Okinawan Karate, WMAA Publication Center, Boston, 1996	ISBN 1-886969-35-3

Okinawa Goju-Ryu

Higaonna Morio	"Traditional Karate-do: Okinawa Goju-Ryu", Vol. 1 - The Fundamental Techniques, Tokyo, Japan, May 1985	ISBN 0 87040 595 0
Higaonna Morio	"Traditional Karate-do: Okinawa Goju-Ryu", Vol. 2 - Performances of the kata, Tokyo, Japan, April 1986	ISBN 0 87040 596 9
Higaonna Morio	"Traditional Karate-do: Okinawa Goju-Ryu", Vol. 3 - Applications of the kata - Part 1, Tokyo, Japan, April 1989	ISBN 0 87040 597 7
Higaonna Morio	"Traditional Karate-do: Okinawa Goju-Ryu", Vol. 4 - Applications of the kata - Part 2, Tokyo, Japan, August 1990	ISBN 0 87040 848 8
Higaonna Morio	"The History of Karate - Okinawan Goju-Ryu", Dragon Books, Ca. USA, 1996	ISBN 0 946062-36-6

